

גָּלְיָרְבָּרְתַּן לְעִירְוֹן בְּפֶרְשָׂת הַשְּׁבָּרוּ
עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נַחַמָּה לִיבּוֹבִיץַ
שְׁנַת הַוּמֶשׁ עֶשֶׂר
יָצָא לְאוֹרָעָה מִזְוְסָד תּוֹרָה וְתּוֹשְׁבָה לִמְבוֹרָגִים וְלִבְנוּרָעָר
הַסְּתָדָרוֹת נַשְׁיָּרְמָרְהִי אַמְּרִיקַי

פרק ז'

הערה: לחלוּפי השמות ה' - אלוקים ולשאר שוכנים בתוכן ובטונון בין פסוקים מקבילים בפרק ז' ובפרק ז' ע' גליון נח מש"ג ודברי המלבים שהובאו שם בשאלת א'.

א. שאלת כללית השויה.

בכונסה לתייבה נאמר:

<p>ז' י"ח; ובאות אל התיבת אתה ובכונס ואשתך ונשי בנייך אתך</p> <p>ח' ז' ויבא נח ובכונס ואשתך ונשי בנייך אתך</p> <p>ח' ט"ז: צא מן התיבת אתה ואשתך ובכונס ונשי בנייך אתך</p> <p>ח' י"ח: ריצא נח ובכונס ואשתך ונשי בנייך אתך</p>	<p>ביציאה מן התיבת: ח' ט"ז: צא מן התיבת אתה ואשתך ובכונס ונשי בנייך אתך</p> <p>ח' י"ח: ריצא נח ובכונס ואשתך ונשי בנייך אתך</p>
xx) והותכל להסביר את סבת השינויים בסדר המלים?	

וז' רשות

לחושמת לב פרשנינו לסדר המלים המשנה

יעין גם גליון נח מש"ה א' 4,3

ובן " מטרות מסע" מש"ב ג'.

" עיין רשות וזכור י"ט ז' ד"ה אמר ואביו

(ולעוז ע' גליון אחריו מות קדושים מש"ג כב')

xx2) גידועים לך עוד מקומות ברש"י או במדרשים המפרשים שנויים בסדר המלים?

ב. השווא:

ר ט': נח איש צדיק תמים היה בדורותיו

ז א': אוטך ראייתי צדיק - לפניו בדור הזה.

רש"י ד"ה ראייתי צדיק: ולא נאמר "צדיק תמים" מכאן שאומרים מקצת שבתו של אדם בפניו וכלו שלא בפניו.

רש"י במדבר י"ב ה' ד"ה ויזאו שניהם
ומפני מה משכנן והפרידן ממשה? לפי שאומרים
מקצת שבתו של אדם בפניו וכלו שלא בפניו.
ובן מצינו בנה, שלא בפניו נאמר: "איש צדיק
תמים, ובפניו נאמר: "כי אוטך ראייתי צדיק
לפניך".

1) מה קשה לרשות בט' ז' א'?
(לקשי עיין זה עיין גם גליון דברים מש"ב שאלת ג'
בדרי רשות ודברי הגרא"ש שם).

2) הסבר מה זה שני שתי הפסות (חנןזכויות - מוסריות) לכל זה שאומרים
מקצת שבתו בפניו וכלו שלא בפניו.

3) מה ראה רש"י לומר במקומנו "מכאן שאומרים"
ובבמבדל: "לפניך שאומרים"?

xx4) אסורתן בסטרו מנה עד אברהם מסכימים עם פרושם של חז"ל (שהובא
לעיל ברש"י) להעדר המלה "תמים" ב ז' א', אלא שמא בישון
הפסוקים (ר' ט' ז' א') עוד ראייה לכך, שאומרים מקצת שבתו
בפניו וכלו שלא בפניו.

זהו רטז הנוסף לכך בפסוקינו?

(ב' תשט"ז המשך)

- 2 -

ג. ז' א': בא אתה... אל התيبة
כִּי אָתָּךְ רַאֲתִי, צְדִיק לִפְנֵי בְּדוֹר הַזֶּה.
בעל כל יקע מבקשת: ולעת לא אמר כן מיד בשזוּהוּ לו על עשיית התيبة (ר' י"ד
עשָׂה לְךָ תִּיבָּה) והבטיחתו על האלתו (ר' י"ח): "וְתִקְרַבְתָּ"
את בריתך אתך ובאות את התיבה...?"
גמ' (בגמוק אחד או שניים) את אחר הסעם כִּי אָתָּךְ רַאֲתִי צְדִיק
לִפְנֵי" בדבריו ה' עד למקומנו!

ד. ח': ויעש נת כל אשר צוחו ה'.
רש"י ד"ה ויעש נח: זה ביאתו לתיבה.
ז': ויבא נח... אל התיבה פנוי מ' המבול.
רש"י ד"ה פנוי מ' המבול: אף נח מקטני אמדנה היה, מאמיין וואיננו
מאמיין שיבוא המבול, ולא נכנס לתיבה עד שדחקהו המים.
רש"ק ד"ה ויבא נח: שבעת ימים נכנס קודם בא הטבול, וזה "פנוי"
לטובב, פנוי מה שהיה רואין בירידת המים והגשם שלא
כהוגע, עד שדחופו המים והגhum בועל ברחו.
הכתוב העיד עליו שהיה צדיק תפים ועתה כל אשר צוחו ה'.

קדוש ואנשלמה אשטרוק: מדרשי התורה

צ"ה פנוי מ' המבול: שתיה מתרה בהם (=בבנוי דורו) להשיבם
לטובב, פנוי מה שהיה רואין בירידת המים והגשם שלא
כהוגע, עד שדחופו המים והגhum בועל ברחו.

- 1) מה ראה רש"י לפירוש ט' ח' ד"ה ויעש נח כפי שפרש ולא פרשו
על בנין התיבה?
- 2x) הסבר כיצד מתישבין דבריהם דבריהם? ז' עם דבריו לפ' ח' והלא
גראי כstorius זה את זה?
- 3) מה קשת לכל המפרשים הנ"ל בפרק זו?
- 4x) מה הן שתי הדעות המתנגדות בדברי המפרשים הנ"ל? מה יש
לומר לחזקה של כל אחת משתי הדעות הנ"ל?
- 5) היכן יש למצא סמכין לדברי בעל מדרשי התורה גם בדברי
רש"ק לפוך ו'?

ה. י"ב ויהי הבש על הארץ

ו"ז ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
רש"י ד"ה ויהי הגשם: ולהלן הוא אומר "ויהי המבול"? אלא כשהזרין,
הזרין ברוחמים, שם יחררו יהיו גשמי ברכה; ככלא חזרו, חזרו
לմבול.

- 1) מה הרעיון המסומל במדרש זה?
- 2) היכן מצאווה בדברי הנבאים?
- 3) היכן עמד רש"י במרשו לפרק זו על רעיון זה?

לעוניים לשאלות: בא וגא השאירו שולדים רחבים בצד' בעודמתכם, כדי שיהא מקום
גראבן לתקוננים ולחערות.
אל תשכח לזרף לעובdotכם מעתפה ועליה בול (של 25 פרוטה בלבד) וכותבתכם
כתובת על המעתפה.

שאלות מסווגות א' קשות ומסוגות א' קשות ביותר, יענה כל אחד לפי דעתו.
תשובות יש לשולח לנחמה לייבורץ, קריית משה ירושלים